

ПОКАЗНИКИ ЛІКВІДНОСТІ В СИСТЕМІ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ ТА МЕТАЛООБРОБКИ

Економічна суть поняття ліквідність — здатність підприємства фінансувати свою діяльність, що характеризується забезпеченістю фінансовими ресурсами для нормального функціонування підприємства, доцільністю їх розміщення та ефективністю використання, фінансовими взаємовідносинами контрагентами, платоспроможністю і фінансовою стійкістю. За допомогою ліквідності оцінюється результат поточного та фінансового розвитку підприємства.

Широке застосування показників ліквідності очевидно:

1. Вони визначають ступінь покриття поточними активами поточних пасивів. Чим більша величина поточних активів по відношенню до поточних пасивів, тим більша вірогідність, що ці пасиви можуть бути оплачені за рахунок цих активів;
2. Вони характеризують резерв ліквідних грошових засобів, межу безпеки для компенсації невпевненості і випадкових порушень, об'єктом яких є потік грошових коштів на підприємстві.

Відмінності методичних підходів ускладнюють розрахунок фінансової стійкості та ліквідності, що викликає труднощі при визначенні фінансові позиції підприємства. Таким чином, виникає необхідність виявлення системи показників, які б забезпечили можливість прийняття правильних управлінських рішень.

Можна сформулювати вимоги, яким повинна відповідати система фінансових коефіцієнтів з точки зору ефективності оцінки ліквідності підприємств машинобудування та металообробки, використання яких забезпечить прийняття правильних рішень :

1. Фінансові коефіцієнти повинні бути максимально інформативними і давати цілісну картину фінансової стійкості підприємства;
2. В економічному змісті фінансові коефіцієнти повинні мати однакову спрямованість (зростання коефіцієнта означає покращення фінансового стану);
3. Для всіх фінансових коефіцієнтів повинні бути вказані нормативи мінімально задовільного рівня або діапазону змін;
4. Фінансові коефіцієнти повинні розраховуватися тільки за даними публічної бухгалтерської звітності підприємств;
5. Фінансові коефіцієнти повинні давати можливість проводити рейтингову оцінку підприємства як у просторі (порівняно з іншими підприємствами), так і в часі (за ряд періодів) [2,26].

Але для детальнішого аналізу діяльності підприємства та його фінансового стану потрібно робити розрахунки на основі даних балансу підприємства. Всі показники оцінки ліквідності балансу мають конкретний діапазон змін, однакову

спрямованість та повинні реально відображати фінансову ситуацію на підприємстві.

Оцінка цих показників потрібна для ефективного управління фірмою. З їх допомогою керівники здійснюють планування, контроль, покращують і вдосконалюють діяльність підприємства в цілому.

Література

1. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: Навч. Посіб. – 3-тє вид., випр. і доп. – К.: Знання, 2007. – 668 с.
2. Цал-Цалко Ю.С. Фінансова звітність підприємства та її аналіз: Навч. посібник. – К.:ЦУЛ, 2002. – 359с.;
3. Шаблиста Л. М. Фінансова стійкість підприємства: сутність і методи оцінки // Економіка підприємства. - 2006. - №2. – с.46-57

Каба А.В.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВІДОБРАЖЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ АКТИВІВ В СИСТЕМІ ОБЛІКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Доц. каф. «Облік, аналіз і аудит» к.е.н. Волощук Л.О.

В умовах інформаційної економіки з'явилися нові об'єкти обліку, так звані продукти інтелектуальної діяльності, що виражаються в об'єктах права інтелектуальної власності. Вирішальним фактором сталого розвитку у цей час є не матеріальні активи, а інтелектуальні, що завдяки своїм унікальним особливостям стали невичерпними та поновлюваними.

Проблема полягає в тому, що до сьогодні немає чітко визначеного поняття інтелектуальних активів, тому в бухгалтерському обліку відображаються не всі інтелектуальні активи (не має відображення, наприклад, торговий знак).

Як складова активів підприємства (саме наявність всіх прав на об'єкт передбачає віднесення його до складу активів) інтелектуальна власність (інтелектуальні активи) – це документально підтверджена вартість майнових прав на результати розумової та творчої діяльності людини (зафіксовані на матеріальному носії), які приносять економічні вигоди.

Об'єкти інтелектуальної власності як складові інтелектуального капіталу відображаються на балансі підприємства у вигляді нематеріальних активів.

Порядок поставлення на баланс, обліку, амортизації та списання нематеріальних активів визначається Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» №242 від 18.10.99 із змінами, яке визначає методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про нематеріальні активи і незавершені капітальні інвестиції в нематеріальні активи та розкриття інформації про них у фінансовій звітності.

Нематеріальний актив визначається як немонетарний актив, що не має матеріальної форми та може бути ідентифікований.

Облік нематеріальних активів ведеться щодо кожного об'єкта за такими групами:

- права користування природними ресурсами (право користування надрами, іншими ресурсами природного середовища, геологічною та іншою інформацією про природне середовище тощо);